

שמחה

משנכנס אדר מרבים בשמחה

רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ז הלכה

ז

כל הנביאים אין מתנבאין בכל עת שירצו
אלא מכוונים דעתם ויושבים שמחים וטובי
לב ומתבודדים, שאין הנבואה שורה לא
מתוך עצבות ולא מתוך עצלות אלא מתוך
שמחה, לפיכך בני הנביאים לפנייהם נבל
ותוף וחליל וכנור והם מבקשים הנבואה

רמב"ם הלכות דעות פרק ב הלכה ז

לא יהא אדם בעל שחוק ומהתלות ולא
עצב ואונן אלא שמח, כך אמרו חכמים:
"שחוק וקלות ראש מרגילין את האדם
לערווה". וצווי שלא יהא אדם פרוץ
בצחוק ולא עצב ומתאבל אלא מקבל את
כל האדם בסבר פנים יפות, וכן לא יהיה
בעל נפש רחבה נבהל להון ולא עצב ובטל
ממלאכה, אלא בעל עין טובה ממעט בעסק
ועוסק בתורה, ואותו המעט שהוא חלקו
ישמח בו, ולא בעל קטטה ולא בעל קנאה
ולא בעל תאוה ולא רודף אחר הכבוד. כך
אמרו חכמים: "הקנאה והתאוה והכבוד
מוציאין את האדם מן העולם", כללו של
דבר ילך במדה הבינונית שבכל דעה
ודעה עד שיהיו כל דעותיו מכוונות
באמצעות, והוא ששלמה אמר: "פלט
מעגל רגליך וכל דרכיך יכונו

קהלת פרק יא פסוק ט

שמח בחור בילדותו ויטיב לבך בימי בחורותך וסלה בדרךך
כי על כל אלה יביאך הא-להים לבך וקמך אי עיניך ודע
"במשפט"

איך לשמוח נכון

רמב"ם הלכות שופר וסוכה ולולב פרק ח הלכה טו

השמחה שישמח אדם בעשיית המצוה ובאהבת הא-ל
שצוה בהן, עבודה גדולה היא, וכל המונע עצמו
משמחה זו ראוי להפרע ממנו. שנאמר: "תחת אשר לא
עבדת את ה' א-להיך בשמחה ובטוב לבב". וכל המגיס
דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו
חוטא ושוטה, ועל זה הזהיר שלמה ואמר אל תתהדר לפני
מלך. וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו הוא
הגדול המכובד העובד מאהבה, וכן דוד מלך ישראל אמר:
"ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני", ואין הגדולה
והכבוד אלא לשמוח לפני ה', שנאמר: "והמלך דוד מפזז
ו"ומכרכר לפני ה'

רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק ב הלכה יז

מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים מלהרבות
בסעודתו ובשלוח מנות לרעיו, שאין שם שמחה
גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים
ואלמנות וגרים, שהמשמח לב האמללים האלו דו
לשכינה שנאמר: "להחיות רוח שפלים ולהחיות
נדכאים